

(reportáž z pražského křtu nového CD Disneybandu Touha City v Kulturním centru Zahrada)

Některé pocity a názory nevznikají náhle. Jsou výsledkem setkávání, poznávání a sžívání. Někdy před pěti či dokonce šesti lety jsem se poprvé setkal s dvojicí tvořenou vysokým udělaným klukem s kytarou a dlouhovlasou blondátou dívkou. Myslím, že to bylo na Vánočních prázdninách v Telči a slyšel jsem tehdy jen několik jejich písní. Představili se jako Martin Kadlec a Věra Soukupová, dohromady duo [Disneyband](#), a písně, které zněly, nepatřily k těm, které si člověk hned podvědomě brouká.

Dozvěděl jsem se, že autorem hudby a textů je Martin Kadlec. Pak jsem se s onou dvojicí potkával častěji a na jednom z představení v divadle Akcent v Ženských domovech v Praze na Smíchově jsem byl spolu s ostatními pravidelnými

Martina Trchová křtí CD TOuha City

foto: Tomáš Pohl ©

návštěvníky vystoupení Martiny Trchové a Karolíny Skalníkové svědkem křtu první desky **Opilí potměchutí**

Tvorba Disneybandu je nezařaditelná. Texty Martina Kadlece mají liberecký genius loci. Jsou v nich snové představy, je v nich plno fantazie, plno neotřelých tvarů a obstojí samostatně jako verše. Vše bylo většinou tehdy doprovázeno jen Martinovou kytarou a snoubeno s hezkým a příjemným hlasem Věrky Soukupové. Melodie Martina Kadlece nejsou jednoduché ke zpívání, jsou stejně cizelované jako jeho texty.

Disneyband jsem si postupně zařadil do rubriky "mám rád" a těšil jsem se na každé setkání. Jednoho horkého loňského letního dne mi Martin Kadlec na Kocouří scéně v Telči řekl, že chystá druhou desku. Stejný úmysl měla v té době i kapela Jarret a tak nezbylo než se těšit.

Od křtu desky Jarretu Vztahem zapni v Liberci neuteklo ještě moc vody a blížil se křest nové CD Disneybandu s názvem **Touha City**.

Pražský křest se po libereckém odehrával v Kulturním centru Zahrada v Praze. Ve čtvrtek 22. června 2006 se konal jeden z červnových parných dnů a navíc ještě fotbalový zápas na MS mezi naší republikou a Itálií. Přes tento nepříznivý zásah počasí a osudu se před devatenáctou hodinou sešli ti, kteří slovy Karla Poláčka "spolu mluví". A tak jsem potkal kompletní Šantré, Jirku Zipa Suchého, Klokana a pár dalších spřízněných duší.

Není křtu bez hostů a nejinak tomu bylo i ten letní večer.

Jako první vystoupila **Martina Trchová**, tentokrát bez Karolíny Skalníkové, doprovázená **Jane m Matějem Rakem**

a

Martinem Mrázem

, kapelníkem liberecké kapely Jen tak. Nějak jsem se poslední dobou, s výjimkou pár písniček na Folkovém kvítku, s Martinou Trchovou míjel. Mám ji sice naposlouchanou v "míře nikoliv nepatrné", ale ten večer a v uvedeném obsazení, kdy Martin Mráz střídal basovou kytaru s klávesami, jsem měl silný pocit, že Martina Trchová je zase o kus dál, zase trošku jiná. Často slýchané písně dostaly, zejména v rockovějším rytmu, jiný nádech, a já intenzivně vnímal kouzlo Martinina hlasu. Přerod zasněné dlouhovlasé písničkářky v mladou sebevědomou ženu už dávno nastal a její hlas má výraz dokonale vystihující smysl písní. Jako vždy Martina zařadila novinku a jako vždy zatím bez názvu.

Jako druhý host vystoupil liberecký **Jarret**. Před začátkem koncertu jsem měl možnost chvilku posedět s Hankou Skřivánkovou. Měla za sebou těžký den třídní učitelky a únava z těžké profese i z cesty na ní byla vidět. Jenže po prvních tónech úvodní

Vidět Everest

tu byla opět ta Hanka Skřivánková, na kterou jsou diváci zvyklí. Jako vždy rozdávala pohledy, cítila rytmus a každou grimasou prožívala hudbu. Zážrak hudby se konal a únava všedního dne zmizela. Ani Jarret nebyl bez hostů. Za klávesy usedl

Marek Ottl

, jinak pozounista Libereckého divadla F.X. Šaldy. Marek zastoupil Honzu Provazníka zejména v improvizacích v písni

Blues pro první řadu

, u níž se trošku protáhl začátek a tak se Hanka s Markem Štulírem bavili rozcvíčkou. S ohledem na fotbalové třeštění byl Marek Štulír opakovaně nazván moderátorem pořadu Martinem Kadlecem Markem Barošem Štulírem. Určitá fyzická podoba zde je, ale tato jistě

přestává při srovnání příjmů obou mladých mužů. Nerad se opakuji, ale znovu mě dostala píseň

Co se děje v seně

, původně Bouře na Bílou, "majstrštyk" Martina Kadlece. Čas utíkal a po *Sto kroků*

samoty Bohouše Vašáka ještě v přídavku "venku zuřilo jaro" a byla přestávka.

Po přestávce na jevišti stáli ti, kvůli kterým se celý večer konal. Štíhlá paní učitelka Věrka Soukupová v bílé blůzce a vedle ní s kytarou její druhá umělecká i lidská polovina, Martin Kadlec. Zahájili písní *Odi et amo* z předcházejícího alba. Další píseň se záh

Disneyband

foto: Tomáš Pohl ©

adným názvem *Gajer a Mendryka* byla již z nové CD ***Touha City***, Martin dal hádat, údajně na dotaz Honzy Nohy, doprovázejícího na bicí, co oba názvy znamenají. Vedle mě sedící čtveřice "Devítkárek" se ozvala, že jde o města. Martin je opravil, že pojem město je nadsazený, protože jde o vesnice směrem na Svitavy. Vyhledavač na internetové mapě mě přesvědčil, že obce s těmito názvy skutečně existují, ale jako vždy byly pouze Martinovou inspirací. Na novém CD je třináct písní ze čtrnácti z dílny Martina Kadlece. Výjimkou je

Zmoklá balada

napsaná

Pavlem Havlíkem

, guru libereckého rocku. Slyšel jsem ji několikrát. Vymyká se tak trochu stylu Disneybandu, ale kontrast neškodí. Jde o vynikající šanson, jakoby napsaný právě pro tuto dvojici. Na jevišti Disneyband doprovodila na housle

Marcela Ottlová

, kterou jsem měl možnost vidět loňského roku v Telči na večerním představení KÚD (Krátkého a úderného divadla) Liberec, v němž hraje i Martin Kadlec. Většina písní byla hrána v rozšířené sestavě, zejména za účasti muzikantů z Jarretu i

Martina Mráze

a Marek Ottil doprovodil několik písní na pozoun. Kromě zmíněné písně Pavla Havlíka jsem znal z koncertů i píseň

Labutím

s krásným veršem ..

našel jsem tě někde mezi modlitbou a hříchem, našel jsem tě zotvíranou ve stavu velmi lichém, našel jsem tě ztichlou v čase akutního zapotřebí, opřela ses plnou vahou o nejisté že by
? Z novinek mě zaujala i

Francouzská

(F.F) s verši : ?

Na protější stráni sténá nedochvilná ozvěna, liduprázdný obzor svádí dlaně za šíji, v mokrých světlech domů mrkaj oči Jeana Gabina , utrhmem stébla trávy a ty voníš Francii?

Ještě minulý týden jsem dýchal v kopcích Luberonu vůni levandule a divokého tymiánu. Ze starších písní nechyběla ani

Noc s inkvizitorem

, píseň plná plnokrevné erotiky. Mezi novinkami je v podobném duchu například píseň

Ante portas

, v níž zní

.. vojska tvých prstů jsou až u bran předpeklí, pálí a drancujou salvama pušek zní, poslední výkřiky Amor ante portas, než zvlhlý prstíky prorazí zátaras?

Nemohu zde nevzpomenout nádherné básně Guillauma Apollinaira

Devět bran tvého těla

.

A tak zněly další písně z nového CD, až nastal okamžik křtu. Kmotrou desky byla Martina Trchová a na jevišti byl s fotoaparátem i Milan Páleš z Indies Records a všichni účinkující. Martin poděkoval i Honzovi Friedlovi, v jehož studiu ve Vyšším Brodě byla deska natočena, s výjimkou smyčcového kvintetu a pozounu, jejichž zvuk byl natočen ve studiu Fonografie ve Frýdlantě v Čechách. Poděkování patřilo i autorům aranží, Michalu Kadlecovi a Marku Štulírovi, a všem ostatním spoluúčinkujícím i příznivcům.

Pokřtěná deska hozena Martinem Kadlecem našla svého majitele a večer se pomalu chýlil k závěru. Úplně nakonec zněla píseň *Strom kýve pahýly* od J. Vaculíka a T. Hanáka, známá z divadla Sklep a zejména z filmu

Pražsk

á pětka

.

Byl to vydařený horký letní večer. Disneybandi jsou zase o kousek dál a jako vždy mi udělali radost. Touha a city mě provázely celou cestou domů, kdy mi v autě zněla nová deska.